

Arrest

nr. 189 373 van 4 juli 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1) X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 18 november 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 oktober 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard wordt en tot afgifte van drie bevelen om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 april 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen, bijgestaan door advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. VANTIEGHEM en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

1. Met betrekking tot de bestreden beslissing van 10 oktober 2012 waarbij de medische aanvraag onontvankelijk wordt verklaard

Artikel 6 van de wet van 2 december 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wat de

procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft - die op 1 maart 2016 in werking is getreden - bepaalt het volgende:

“Voor wat betreft de aanvragen om machtiging tot verblijf die opeenvolgend worden ingediend op grond van ofwel artikel 9bis ofwel artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, voor de datum van inwerkingtreding van deze wet, en die het voorwerp hebben uitgemaakt van weigeringsbeslissingen, waartegen meerdere beroepen werden ingediend voor de datum van inwerkingtreding van deze wet, zal enkel het laatst ingediende verzoekschrift worden behandeld. In dit geval wordt de verzoekende partij geacht afstand te doen van de eerder ingediende beroepen, tenzij zij haar belang aantoonst. De procedure van artikel 39/68-3, § 3, van de wet van 15 december 1980 is van toepassing”.

Op 14 september 2012 dienden verzoekers een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet voor de medische aandoeningen van tweede verzoekster. Op 10 oktober 2012 verklaarde de verwerende partij deze aanvraag onontvankelijk omdat het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet. Deze beslissing wordt thans bestreden met onderhavig beroep.

Op 1 juli 2014 dienden verzoekers wederom een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 12 augustus 2014 verklaarde de verwerende partij deze aanvraag onontvankelijk omdat uit het medisch advies van de arts-adviseur blijkt dat tweede verzoekster niet lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch aan een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst. Deze beslissing wordt bestreden met een annulatieberoep dat werd ingediend op 16 september 2014 (rolnummer X).

In casu is de Raad van oordeel is dat artikel 39/68-3 van toepassing is.

Ter terechtzitting wordt gesteld dat dit alles concreet inhoudt dat enkel het verzoekschrift zal worden behandeld dat ingediend werd tegen de beslissing van 12 augustus 2014 tenzij verzoekers hun belang aantonen bij het behandelen van het beroep dat werd ingediend tegen de beslissing 10 oktober 2012.

In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen:

“De zaken 9 en 10 worden samen opgeroepen. De wnd. Vz wijst VzP op de ‘beschikking terechtzitting’ waarbij gewezen wordt op artikel 39/68 van de vreemdelingenwet en het hierin geformuleerde wettelijk vermoeden van afstand wat betreft de eerdere ingediende aanvraag tenzij een belang wordt aangetoond, en stelt de vraag naar haar belang in de 9de zaak. VzP stelt dat het om een onterecht genomen technische weigering gaat op basis waarvan 3 BGV werden genomen. Ze wijst er op dat het in deze 9de zaak dus niet enkel gaat om de 9ter-beslissing maar ook om de 3 BGV gevolgbeslissingen, die zij vernietigd wenst te zien en dit kan enkel door de vernietiging van de 9ter-beslissing: m.a.w. uit de behandeling van het beroep tegen de 9ter-beslissing moet blijken of deze BGV al dan niet terecht werden genomen. VwP stelt dat VzP geen belang meer heeft in de 9de zaak gezien in de 10de zaak de aandoening hernomen en behandeld wordt uit de 9de zaak, samen met nog een bijkomende aandoening; in de 9de zaak is geen apart middel aangevoerd inzake de BGV, bovendien verandert de nietigverklaring van de 9ter-beslissing in de 9de zaak niets aan de illegale verblijfssituatie van VzP.”

De raadsvrouw van verzoekers stelt aldus dat hun belang behouden blijft omdat de technische weigering onterecht was en dat op basis van deze weigering drie bevelen om het grondgebied te verlaten werden genomen. Huidig beroep betreft dus niet enkel een beslissing betreffende de medische aanvraag maar ook de bevelen die gevolgbeslissingen zijn.

De raadsvrouw van de verwerende partij stelt dat verzoekers geen belang meer hebben in huidig beroep omdat de aandoeningen hernomen zijn in de latere medische aanvraag van 1 juli 2014 en onderzocht zijn. Verzoekers hebben tegen de huidige bevelen om het grondgebied te verlaten geen middel aangevoerd. Bovendien heeft de eventuele nietigverklaring van de huidige beslissing inzake de medische aanvraag geen enkele invloed op de illegale verblijfssituatie van verzoekers.

Waar verzoekers menen dat de technische weigering van de medische aanvraag ten onrechte was genomen, bestaat hun belang erin een administratieve rechtshandeling onwettig te horen verklaren en het middel gegrond te horen verklaren maar niet om een onderzoek van de medische aandoeningen te bekomen aangezien deze ondertussen zijn onderzocht in de beslissing van 12 augustus 2014. De gevorderde vernietiging kan derhalve geen nuttig effect ressorteren. Waar verzoekers menen dat de

bevelen als volgbeslissingen van de weigering van de medische aanvraag dienen te worden beschouwd kunnen zij niet worden gevolgd. Door een vernietiging van de beslissing van 10 oktober 2012 waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard, staat deze aanvraag opnieuw open. Deze opnieuw hangende aanvraag heeft geen schorsende werking en verhindert niet dat een bevel om het grondgebied te verlaten wordt gegeven.

Aldus kunnen de verzoekers niet worden gevolgd in hun betoog.

Zij brengen geen enkel ander gegeven aan waaruit de Raad zou kunnen afleiden dat zij hun belang bij het oudste beroep handhaven. Ten deze weze het opgemerkt dat het niet aan de Raad toekomt ambtshalve te onderzoeken of de verzoekers al dan niet nog een belang hebben bij de behandeling van hun oudste beroep. Verzoekers dienen zelf hun belang te concretiseren.

Met hun betoog maken de verzoekers niet aannemelijk dat zij nog een belang hebben bij de behandeling van hun oudste beroep.

2. Met betrekking tot de bevelen om het grondgebied te verlaten van 10 oktober 2012

Ter terechtzitting wijst de verwerende partij erop dat er geen middel is aangevoerd tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten. De verwerende partij werpt aldus een exceptie op van onontvankelijkheid van het beroep gericht tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten wegens gebrek aan uiteenzetting van een middel.

Luidens (artikel 39/78, eerste lid) artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel die door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden en de wijze waarop deze rechtsregel wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972 en RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Verzoekers zetten het volgende uiteen in het verzoekschrift:

“B: Het bevel om het grondgebied te verlaten dd. 10 oktober 2012 betekent op 30 oktober 2013

Verzoekers stellen vast dat het bevel om het grondgebied te verlaten dd 10 oktober 2012 het gevolg is van de onontvankelijkheidsbeslissing dd. 10 oktober 2012.

Dit komt tot uiting gezien zowel de onontvankelijkheidsbeslissing als het bevel om het grondgebied te verlaten beiden gemaakt zijn geworden op dezelfde dag zijnde 10 oktober 2012 en door dezelfde attaché.

Mocht de onontvankelijkheidsbeslissing er niet zijn geweest, zouden verzoekers geen bevel ontvangen hebben om het grondgebied te verlaten.

Het algemeen juridisch principe van de bijzaak volgt de hoofdzaak is aldus hier van toepassing. Verzoekers zijn van oordeel dat het bevel om het grondgebied te verlaten dd 10 oktober 2012 de bijzaak is van de onontvankelijkheidsbeslissing dd. 10 oktober 2012.

Derhalve dient als de onontvankelijkheidsbeslissing wordt vernietigd tevens het bevel om het grondgebied te worden vernietigd.”

In casu geven verzoekers met betrekking tot de bevelen om het grondgebied te verlaten niet op voldoende duidelijke wijze te kennen welke rechtsregel of welk rechtsbeginsel door de bestreden handelingen is geschonden en in welk opzicht die regel of dat beginsel is geschonden. Het verzoekschrift bevat geen middelen in de zin van het voornoemde artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet voor wat de bevelen om het grondgebied te verlaten betreft. De exceptie van de verwerende partij is in de aangegeven mate gegrond.

Het beroep tot nietigverklaring is derhalve niet ontvankelijk wat de bevelen om het grondgebied te verlaten betreft.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De afstand van het geding wordt vastgesteld wat de beslissing van 10 oktober 2012 betreft waarbij de medische aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen wat de bevelen om het grondgebied te verlaten betreft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juli tweeduizend zeventien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN